

इन्द्रजित् a. sped by Indra.
 इन्द्रज्येष्ठ a. having Indra as chief.
 इन्द्रतम (superl.) most Indra-like.
 इन्द्रत्व n. Indra's might; kingship, sovereignty.
 इन्द्रधनुस् n. = इन्द्रचाप.
 इन्द्रनील m. sapphire.
 इन्द्रपुत्र m. Indra's son*; f. आ I.'s mother (lit. having I. as son).
 इन्द्रमुख n. N. of a town.
 इन्द्रमद m. a. cert. disease of leeches.
 इन्द्रमह m. Indra's feast; *०कामुक m. dog (lit. fond of Indra's feast).
 इन्द्रय, ०यते long for Indra; a. ०यु.
 इन्द्रलोक m. Indra's world, heaven.
 इन्द्रवशा f. N. of a metre.
 इन्द्रवज्र n. Indra's thunderbolt; f. आ N. of a metre.
 इन्द्रवत् a. joined with Indra; I.'s comrade.
 इन्द्रवह (०वाह) a. carrying Indra.
 इन्द्रशत्रु m. Indra's conqueror.
 इन्द्रशत्रु a. having Indra as conqueror.
 इन्द्रसख or ०सखि a. having Indra as friend.
 इन्द्रसेन m. a man's name.
 इन्द्रसेना f. Indra's weapon, personif. as his bride; a woman's name.
 इन्द्राग्नि m. du. Indra and Agni.
 इन्द्राणी f. N. of Indra's wife.
 इन्द्राब्रह्मसति m. du. Indra and Brhaspati.
 †इन्द्रब्रह्मण्यसति m. du. Indra and Brahmanaspati.
 †इन्द्रामरुत m. pl. Indra and the Maruts.
 इन्द्रायुध n. Indra's weapon or bow, the rainbow; f. आ a kind of leech.
 इन्द्रारवण m. du. Indra and Varuṇa.
 इन्द्राविष्णु m. du. Indra and Viṣṇu.
 इन्द्रसोम m. du. Indra and Soma.
 इन्द्रिय a. belonging or agreeable to Indra.
 m. a friend of Indra. — n. Indra's chief quality i. e. strength, might; used also of man's powers, esp. a sense or organ of sense, also the virile power, concr. semen.
 इन्द्रियनिग्रह m. restraint of the organs of sense.
 इन्द्रियवन् (superl. ०यवन्तम) a. powerful, vigorous.
 इन्द्रियवृत्ति f. power of the organs of sense.

इन्द्रियार्थ m. object of the senses, sensual pleasure.
 इन्द्रियावन् & ०याविन् a. = इन्द्रियवन्.
 इन्द्रियासक्त m. non-attachment to sensual objects.
 इन्द्रेषित a. sent or impelled by Indra.
 इन्ध a. kindling.
 इन्धन n. kindling, lighting; fuel, wood, p. ०यन्.
 इन्धन्वन् a. flaming.
 इन् (इनु, इत्). इन्वति, इन्वति send forth, press on, set in motion, give out, utter; further, favour; possess, dispose of (acc.); force, overwhelm, remove, destroy. — अन् send down. आ send hither, procure. प्र stir up, raise. प्रति further, speed. वि push off, remove; send forth, spend. सम् impart, restore. — Cf. उपेनित.
 इम m. n. household, family; m. elephant.
 †इमदन्ता f. N. of a plant.
 इम्य a. belonging to one's household; m. vassal, rich man.
 इम interj.
 इम (pron. stem in some obl. cases) this.
 इमथा adv. in this manner.
 इयश्, इयचति, pp. इयन् & इयचमान pray, ask, long for (w. acc. of th. & gen. or acc. of pers.). अभि and प्र strive after, wish or long for (acc.).
 इयत् a. longing, eager.
 इयश्चिरम् adv. so long, till now.
 इयत्तक (f. ०त्तिका) so small, so little.
 इयत्ता f. quantity, number, measure, distance.
 इयन् a. so large, so much; so small, so little.
 इयम् f. this (here), this earth (± पृथिवी).
 इयसा f. shrinking, lassitude.
 इयस्, ०स्ते shrink, relax, dwindle; pp. इयसित, as n. = इयसा.
 इरञ्ज, ०ज्यति, ०ते direct, lead; dispose of, command over (gen.).
 इरञ्ज a. preparing (the sacrifice).
 इरध, ०धते strive to gain; dat. inf. इरञ्जि.
 इरस्, ०स्ते be angry or envious (w. dat.). — अभि the same.
 इरसा f. ill-will, anger.
 इरा or इरा f. drink, refreshing draught; comfort, enjoyment.